

Tak som sa zamyslel

..... nad daniím na jednom zasadnutí nášho najvyššieho výkonného orgánu. Teda nie priamo nad ním, ale nad tým, čo na ňom prebiehalo.

Bolo to v prostredí, v ktorom som zažil veľa krásnych chvíľ a to v časoch, keď sme tam usporadúvali ročne dve dvojtýždňové celoslovenské rekondície. Odosobnili sme sa od politiky, národnostných otázok, od choroby, lebo sme chceli prežiť maximálne krásne chvíle s ľuďmi, ktorí sa navzájom rešpektujú a vážia, lebo verili, že všetci sme tam boli preto, aby sme si navzájom pomáhali. Každý hľadel na toho druhého, že robí pre spoločnú vec všetko, čo dokáže v rámci svojich fyzických a duševných síl. A každý si ocenil to, čo každý dokázal a vždy večer sme sa o tom spoločne bavili. Bolo pritom radosti i smiechu a nakoniec i slzičky. To bolo to krásne na čo si rád spomínam.

Zažil som však v tomto prostredí i niečo nehorázne, čo ma veľmi ranilo a kruto ublížilo môjmu srdcu i duši. Zabudnúť sa nato nedá, ale je to v tom najposlednejšom „šuplíku“.

Možno i preto som bol dlhší čas ticho a pozoroval som dianie okolo seba, pozoroval som známe tváre a ich reakcie na preberanú problematiku. Rokovanie malo vysoko štandardný priebeh, bolo cítiť dôkladnú prípravu tých, ktorí zasadnutie pripravovali. Nastolilo sa veľa problémov, žiaľ mnohé sa „ťahajú“ už z minulosti a nie je ľahké sa s nimi dôstojne vysporiadať. To však nebolo dominantné, páčili sa mi náčrty do budúcnosti a to náčrty jednak krátkodobé a jednak dlhodobé. Tak som si predstavoval činnosť vedenia zväzu. Nie všetkým však asi vyhovoval takýto trend.

Žiaľ, pre rodinné povinnosti som musel odísť skôr a tak cestou domov som v myšlienkach pokračoval. Zašiel som však podstatne ďalej do minulosti, keď zväz stratil predsedu. Zrazu sa ocitol na zemi, za postupne odhaľujúcich sa zvláštnych okolností v chode zväzu na vymedzených postoch.

Pri predstavovaní sa kandidátov na funkciu predsedu zväzu prišlo k už spomínanej nechutnej osočovacej kampani a následnému vzdaniu sa oboch kandidátov. Zväz sa opäť ocitol na zemi a ešte vo zvláštnejšej pozícii. Po náročnom presvedčovaní, opätovne obnovila kandidatúru uchádzačka, ktorá ju za tiež zaujímavých okolností, pred predstavovaním kandidátov stiahla.

Vzhľadom na priebeh udalostí, ktoré sa udiali v tom poslednom čase, dobre si uvedomovala, aké ťažké bremeno na seba berie. Vedela, že doma má perfektné zázemie a verila, že jej ostatní zainteresovaní členovia zväzu pomôžu. To nechám na ňu, nech si to všetko zhodnotí.

Mne toto všetko, čo sa za tú dobu udialo, pripomínalo príbeh, keď na ceste ležal na smrť unavený psík, ktorý až do doby únavy slúžil svojmu pánovi. Nik si ho nevšimol, každý ho obchádzal. Až sa pri ňom zastavila jedna neznáma dievčina. Neprekázala jej, že riskuje pohryznutie od neznámeho psíka. Ale jej predstava, že mu chce pomôcť, bola silnejšia ako hrozba útoku. Uvažovala s tým, že ak ona k nemu pristúpi s dobrým úmyslom, i on sa pokojne zachová a dobro vycíti. Psík sa zotavil, vrátila sa mu kondícia, kožušok dostal zdravšiu farbu a hlavne psík sa znovu cítil, že mu patrí miesto v živote a tešil sa, že sa s ním ráta do budúcnosti, lebo mu pripravovali špecializovaný výcvik, aby mal vyššiu cenu pre všetkých.

Keď to uvideli predošlí páni psíka, dlho nič nevraveli, ale s odstupom času začali kritizovať, že mu mali dávať inú stravu, že ho mali dať na iné výcviky a podobne.

Vtedy som sa rozhodol, že musím vyjadriť svoj názor a skúsiť nasmerovať priebeh rokovania ku konštruktívnosti a zmysluplnosti. Poprosil som prítomných, aby si uvedomili, že sme na jednej lodi s menom SM. Vyjadril som presvedčenie, že všetci sme sem prišli preto, aby sme veciam pomohli, aby sme pomohli sebe, ale i zväzu. Ak na tej lodi budeme každý jeden plieskať veslom svojim smerom, môžeme docieľiť maximálne to, že vytvoríme vír, v ktorom v konečnom dôsledku sa všetci utopíme. Pretože naše motory sú slabé, musíme fúkať do plachiet našej loďky spoločne fúkať, len tak sa pohneme z miesta a budeme napredovať k vytýčeným cieľom. Poprosil som prítomných, aby sa odosobnili od nespĺnených predstáv predošlých volieb a zamerali sa na pozitívnu budúcnosť.

Požiadaval som, aby pri poukazovaní na nedostatky, predkladatelia vždy navrhli aj ich predstavu vyriešenia problému, lebo iba tak má kritika zmysluplnosť. Nik z nás nie je dokonalý, ale každý z nás má určitú predstavu ako problémy riešiť. Samozrejme, ak chceme veci pomôcť a nie iba vyplniť čas poukazovaním, ako tí druhí sú neschopní.

Určite toto všetkým nezapasovalo, ale ja som vždy bol taký, že hovorím to čo si myslím rovno do očí, nenechávam si to na neskôr, kedy sa mi to môže akože hodiť. Naučil som sa totiž vážiť svoju prácu, dielo a život. No a ak som si to dôsledne rozobral, naučil som sa vážiť si prácu, diela i životy druhých ľudí.

Možno sa nájdu i niektorí druhí, ktorí si vážia i svoju prácu a dielo, napriek všetkým mojim neduhom, nerestiam, ktoré mám tak, ako každý človek. Podstatné je to, či sú dominantné pri realizácii svojich snov, alebo sú v ústraní a zakryté dobrom človeka.

Váš Tony

ZOKLE - / ZO borské
KLE bety/

Napriek tomu, že nás čakala neznáma rekondícia, stretlo sa nás pomerne dosť, aj keď sa niektorí pozabudli zapísať. Mailom sa ospravedlnilo Malacké trio. Vrábľanky Janka & Vierka finančne vyčerpané predchádzajúcou rekondíciou a následnou návštevou na Nitrianskej neurologickej klinike. Telefonicky sa ospravedlnila Anka Kanevová, Katka a Norbi, Titus a Evka, ktorá si zlomila prst na nohe a tým sa vyradila i z rekondície. Rybníčanky Inga a Boba nestíhali a ešte k tomu, majú zafixovaný termín konania schôdzy v stredu. Marcel sa spoliehal na možnosť odvozu Zlatoklasan-skou strelou, tá však nepremávala a tak nás pozdravil mobilom. (*schválne mobilmo a nie mobilom, lebo som uplatnil ako – mobilmo, nie kým, čím – mobilom*) Využitím mobilu nám o sebe dali vedieť Majka a Mojmir.

Zato prišla Zuzanka Petržalkovie a to na takom veľikánskom búraku, že sme najprv mysleli, či neprišiel sám najväčší spoza mláky. Našťastie bola to Zuzka so sprievodom a tak sme nemuseli hľadať červený koberec, lebo práve sme mali rozťahnutý iba zelený trávnik. Lacinko nám SMS-koval, že mu zase tento krát vytekla brzdoá kvapalina, len ju nevidel, kade išla, lebo nezanechala žiadne stopy. (Tak som sa zamyslel – minule benzín, teraz brzdoá kvapalina, možno nabudúce FRIDEX, potom ostrekovače, olej atď. a tak sa uvidíme asi o polroka.) Prečítali sme si e-mail od Peťa a Daši – (*Ahoj Tonko, zdravím všetkých členov klubu, chcem poďakovať za kluboviny a všetky dobré recepty, ktoré sa tam nachádzajú. Len škoda, že Peťo už skoro nič neje, leží už siedmy mesiac a žiaľ, lekárka nás už pripravila na najhoršie. Jeho stav je mimoriadne vážny a vyžaduje si opateru 24 hodín denne, takže sa striedame s jeho mamou. Aj keď už nerozpráva, bol rád, že sme mu čítali z klubovín a tiež všetkých pozdravuje. Tonko, držte mu palce! Daša Kázmerová*

V tomto čase sme všetci verili, že neúnavný bojovník Peťo, ktorý preskákaval už nie jeden kritický stav, opäť vyjde i z tohto boja víťazne. Veď lekári ho už toľkokrát odpisovali, ale on sa nepoddal. Ja pravdou, že po toľkých bojoch je značne vyčerpaný a preto sme mu všetci poslali na diaľku našu dobrú energiu. Žiaľ dopadlo to nie podľa našich predstáv.

V programe zasadnutia sme sa v prvom rade venovali 2 percentám, lebo šumy okolo pripravovanej novelizácie zákona, rozvírili pokojnú hladinu možností získania finančných prostriedkov organizáciám neziskového charakteru. Predseda informoval o jeho aktivite v písaní názorov na internetové stránky jednak zainteresovaných ministerstiev a jednak aktivít vyvolaných mimovládnyimi organizáciami. Výsledný efekt aktivít sa ukáže pri hlasovaní v parlamente, navyiac ak nie je jednotnosť v názore na predmetnú problematiku ani v samotnej koalícii. Pre nás to však znamená, že budeme musieť vyvinúť ešte vyššie úsilie v získavaní darcov, lebo i hranica minimálnej výšky daru (250,- Sk) u fyzických osôb je likvidačná, lebo práve najviac sme mali darcov spomedzi tých, ktorí zarábajú na hranici priemernej mzdy, lebo tí s nami najviac súcitili. V tomto období, nech už to dopadne akokoľvek, musíme zabezpečiť oprávnenosť na prijímanie takýchto darov a to spísaním notárskej zápisnice, ku ktorej je potrebné doložiť vyjadrenia peňažného ústavu, kde máme zriadený účet (ten už máme promptne doručený) a potvrdenia poisťovní, žiaľ ešte sme ich neobdržali. Táto úloha zostáva na predsedovi, ktorý ju musí dotiahnuť do konca.

V ďalšom bode programu sme sa zaoberali prípravou účasti na Valnom zhromaždení SZSM a následnej porady s predsedami klubov. Nakoľko nebola na zasadnutí klubu prítomná Katka, čoby tajomníčkohospodárka zväzu, informatívnu správu podal predseda klubu. Žiadal prítomných o námety, ktoré by mal predniesť na porade. Zvedaví budeme na zaujatie stanoviska k spolupodieľaní sa na nákladoch DVD o cvičení jogy. Predošlé skúsenosti neboli najlepšie a ani do budúca nemienime robiť individuálne rozposielania. Ak bude mať niektorý klub alebo organizácia záujem, tak iba v minimálnom počte 10 kusov nebudeme akceptovať. To všetko ale i tak ešte uzavrieme po vyjadrení sa výkonného výboru zväzu.

Veľmi zaujímavým bol blížiaci sa rekondičný pobyt, ktorý v počiatku praskal vo švíkoch, ale postupom času, sa jeho objem scvrkával až nás zostalo, síce nie sedem, ale sedemnást', statočných. I preto sa poplatok odsúhlasil na 150,- Sk na deň pobytu, to ako pre skautov, ktorí sa nezľakli nového prostredia. Veľmi sme zvedaví na reakciu najmä tých, ktorí to otestujú najchúlostivejšie. Prerozdelili sme si tých, ktorí nemajú zabezpečený odvoz a dovoz. Prvý krát ideme do rýdzo liečebného prostredia a tak sme si popriali šťastnú cestu, lebo i tá je trochu dlhšia ako sme zvyknutí, a popriali sme si hlavne zdarný pobyt, ktorý by nám mal prospieť najmä na tele. Počasie malo byť zmiešané, ani také ani také a tak sa viacerí zaujímali, či tam bude k dispozícii aspoň jedna chladnička na úschovu injekcií.

V súvislosti s pripravovanou rekondíciou, predseda informoval prítomných o snahe nadviazania kontaktov s majiteľom zariadenia v Bieliciach, ale sľubované stretnutie, ktoré inicioval predseda, sa akosi nedarí zrealizovať a to z nezastihnutelnosti druhej strany.

Miloško Poštrk nám oznámil, že si založil klub v Prievidzi a tak sme boli zvedaví ako sa mu darí. Asi má korene v partizánskej rodine, lebo nám toho veľa neprezradil. Aj tak sme mu popriali veľa zdraru a prisľúbili i akú, takú pomoc, samozrejme pokiaľ o to bude druhá strana stáť.

Predseda odovzdal pozdrav Šauličovcov zo Sabinova všetkým členom klubu a to či už tým, ktorí ich poznajú či i tým, ktorí ich nepoznajú.

Nakoniec sme odsúhlasili dotlačenie pier so znakom klubu a zabezpečenie dokladoviek, najlepšie ešte do konca roka. Pokiaľ by doteraz nájdený dodávateľ nebol schopný predložiť ponuku do konca októbra, má predseda oprávnenie vyhľadať iného.

Potom prišiel čas na Jožka, ktorý porozdeľoval fotografie z predošlých našich akcií a to vyvolalo vlnu spomienok a radosti. Tak sme si ešte trochu zabzučali a v krásnom počasí sme sa rozišli domov.

Vyskúšajte – ochutnajte !

ZORE – ZOborské REcepty.

1 PL = jedna polievková lyžica

1 ČL = jedna čajová lyžička

1 Š = jedna šálka

Žralok v marináde

Potrebujeme: 150 g žraločieho mäsa, hladká múka, soľ, 100 g masla.

Omáčka: 2 lyžice masla, 1 cibuľa, 2 zelené papriky, 10 strúčikov cesnaku, 10 lyžíc paradajkovej šťavy

Ako na to:

Umytého žraloka očistíme a zbavíme kože. Ak je menší, nakrájame ho na podkovičky, ak je väčší, krájame ho na plátky. Mäso osolíme, obalíme v hladkej múke a dáme piecť na rozohriate maslo. Pečieme asi 10 min., pričom ho obraciame tak, aby sa mäso nerozpadlo. Medzitým si pripravíme omáčku. Na rozohriatu panvicu dáme maslo a necháme rozpustiť. Pridáme na drobno nakrájanú cibuľu, na kocky nakrájanú papriku na nasekané strúčiky cesnaku. Všetko pražíme asi 4 min. a pridáme paradajkovú šťavu. Omáčku privedieme do varu a odstavíme. Opečené mäso vložíme do omáčky a chvíľu necháme v nej, aby mäsom prešli všetky chute. Podávame s varenými zemiakmi alebo ryžou. Je to výborné aj s inými rybami.

Solený pstruh s citrónom (Vianoce, Silvester)

Potrebujeme: pstruh, zemiaky, soľ, 1-2 citróny, olej

Ako na to:

Pstruha umyjeme a potrieme soľou zvonku i zvnútra. Zemiaky ošúpeme, umyjeme a nakrájané položíme na olejom vymastený plech. Polejeme ich ešte olejom zvrchu a posolíme. Pstruha položíme postojacky (nie nabok) vedľa zemiakov na ten istý plech a poukladáme naň z oboch strán plátky citrónu. Vložíme do rúry, pričom raz za čas nakukneme, poprehadzujeme zemiaky, aby sa prepekli pekne rovnomerne. Je s tým malo roboty, takže budete mať čas venovať sa silvestrovskej spoločnosti a chuti to vynikajúco... a keďže je to mierne slanšie, chuti k tomu výborne piť dobré víno... dobrú chuť!

ZOFT, ZOborské

FTipovisko

Milan sa chváli v krčme:

"Tak, už som konečne aj ja začal športovať!"

Robím ľahkú atletiku - vrhám tieň!"

U zverolekára:

"Chcel by som dať useknúť svojmu psovi chvost."

"A prečo?"

"Viete, budúci týždeň príde moja svokra a chcel by som odstrániť akékoľvek náznaky radosti z jej príchodu..."

Príde muž na spoveď a vraví farárovi:

- "Pán farár, zmlátil som svokru."

- "Dobre synku, najprv spomeň hriechy, dobré skutky až potom."

Keď som bol mladší, nemal som rad svadby.

Na každej svadbe za mnou prišli všetky babičky a tetušky, štípali ma za líce a hovorili: "Aj teba to čaká, aj teba to čaká..." Prestali s tým až potom, keď som im to iste začal robiť na pohreboch.

Fero sa vráti zo služobnej cesty a zistí, že jeho manželku Maru ráno odviezli do pôrodnice. Uteká za ňou. Môže sa však s ňou zhovárať iba cez okno a tak celý nedočkavý kričí:

- Čo sa nám narodilo?

- Chlapec. - kričí Mara.

- Koľko váži?

- Štyri kilá.

- A na koho sa podobá?

- Nepoznáš...

- Zase ideš do krčmy? Ved' vieš, že máme do dvoch dní zaplatiť nájom!
- Neboj sa, do tej doby sa určite vrátim!

Niečo na zamyslenie z internetu :

Jeden veľmi dobre známy rečník zahájil svoju prednášku tým, že do vzduchu zdvihol 1000 korunovú bankovku. V miestnosti, kde bolo 200 ľudí, sa opýtal: "Kto by chcel túto 1000 korunovú bankovku?" Ruky sa začali dvíhať. Povedal: "Túto bankovku dám jednému z vás - ale najprv mi dovoľte, aby som urobil toto." Začal bankovku krčiť. Potom sa opýtal: "Kto ju ešte stále chce?" Ruky boli znovu vo vzduchu. "Dobre," odpovedal, "a čo ak urobím toto?" Hodil bankovku na zem a začal ju šliapať topánkou. Potom ju zdvihol, pokrčenú a pošliapanú. "A teraz, kto ju ešte stále chce?" Ruky znovu vyleteli do vzduchu. "Priatelia moji, naučili ste sa veľmi cennú lekcii. Bez ohľadu na to, čo som s tou bankovkou urobil, napriek tomu ju naďalej chcete, pretože to nezmenšilo jej hodnotu. Ešte stále má cenu 1000 korún. Mnohokrát sme v živote hodení na zem, pokrčení a zadupaní do zeme rozhodnutiami, ktoré urobíme a okolnosťami, ktoré nás stretnú. Cítíme sa, ako keby sme boli bezcenní. Ale bez ohľadu na to, čo sa stalo alebo čo sa stane, nikdy nestratíte svoju hodnotu". Špinaví alebo čistí, zničení alebo ľahko pokrčení, stále ste nedocenení pre tých, ktorí vás milujú. Cena našich životov nemá svoj pôvod v tom, čo robíme alebo koho poznáme, ale KTO SME.

Vybraté z korešpondencie :

Ahojte !

Relaxujem pri vonnej sviečke a spomínam na rekondíciu v Turčianskych Tepliciach.

Priznám sa, až tak veľmi som sa na ňu netešila. Asi preto, že som nevedela ako tam bude, obávala som sa hlavne stravy, ako to zvládnem.

Moje obavy sa hneď stratili, keď sme sa všetci postupne stretli na recepcii a rozišli sme sa ubytovať. Izba bola super, aj pri nakladaní stravy sme si pomáhali a tak som si mohla vydýchnuť a vychutnať si chvíle s dobrou partiou v príjemnom prostredí. I keď prišli medzi nás malé nezhody, myslím, že rekondícia dopadla na 1.*

Procedúry boli super, v bazéne sme nadviazali „Moskovskuje družbu“ a personál bol k nám tiež milý.

Tonko vybavil krásne počasie a Boba s Evkou ho udržiavali u toho najvyššieho.

Prišiel čas lúčenia a keď som si pomyslela, že ide zima a ďalšia rekondícia bude až o rok, aj slzička sa mihla v oku.

Ďakujem za peknú rekondíciu!

S pozdravom Inga

P.S. Nedelme sa na vodičkarov a chodiacich, nesúďme iných, buďme jeden celok. Ved' niekedy aj ten chodiaci má oveľa viac problémov prekonať bariéru.

Úsmev na tvári neznamená vždy, že človek je šťastný, nevidíme do jeho duše, ktorá je možno smutná.

Tak som sa zamyslela... pri jednom októbrovo-narodeninovom dátume nad veľkosťou jedného ľudského srdca i ducha, ktoré robia ich nositeľa ozajstným človekom. Stretnúť ho znamená úsmev na tvári, dobrú náladu, radosť, múdrosť a ochotu pomôcť aj keď niekedy z dna svojich síl. No nikdy sa nesťažuje ani na tú našu roztrúsenú potvoru, s ktorou sa boríme v klube všetci bez rozdielu veku či stupňa postihnutia. Už roky nás tento skvelý človek kočuruje a aj to, že naši členovia sú i z ďalekých regiónov a neľutujú precestovať stovky kilometrov na stretnutie klubu svedčí o tom, že to, čo robí, robí veľmi dobre, starostlivo, s láskou k nám všetkým a s maximálnym pochopením svojej milujúcej polovičky. Viem, že môj názor zdieľa drvivá väčšina, ktorá si tieto riadky prečíta. A preto, Tonko náš, pri všetkej tvojej skromnosti prijmi vďaka od všetkých nás, ktorí ťa máme radi. Iveta*

PS: Ďakujem redakcii za uverejnenie môjho krátkeho zamyslenia :-)

I pre budúcnosť, i pre istotu, naša administratívna identifikácia :

IČO 355 90 700

DIČ 2021479724

Bankové spojenie :

VÚB, a. s. pobočka Nitra,

č. ú. 77230162/0200

Nezabúdame

V mesiaci **n o v e m b e r 2 0 0 6**
s l á v i a

Meniny :

Stanislav Sopúch, Emília Smolicová, Katarína Písečná, Milan Andrejko

Narodeniny :

Ol'ga Repová, Anna Benčíková, Viera Herhová, Zuzana Mikulášiková

Gratulujeme a prajeme veľa jasných dní prehriatych slnkom a láskou pri dobrom zdraví a vzájomnom porozumení.

Žiaľ, život prináša i smutné udalosti :

So smútkom na srdci oznamujeme, že
dňa 12.10.2006, nás po dlhej vyčerpá-
vajúcej chorobe opustil

Peter Kázmer

Celej smútiacej rodinke vyslovujú všetci členovia Klubu sclerosis multiplex Nitra, úprimnú sústrasť a spolupatričnosť v smútku nad stratou dobrého človeka.

Môžete nás kontaktovať i cez internet na klubových **email – adresách :**

suchan@ksmnr.sk

ksmnr@nr.psg.sk

a nájsť na webovej stránke :

www.ksmnr.sk

!!! Dovoľujeme si Vás všetkých pozvať na zasadnutie nášho klubu, ktoré sa uskutoční, dňa 14. novembra 2006 /utorok/ o 15. 00 hodine na Fatranskej ulici v Nitre – Chrenovej III., na prízemí v zasadačke Krajského osvetového strediska.

Zoborské kluboviny zostavuje a vydáva Anton Suchan, predseda Klubu sclerosis multiplex Nitra, ako občasník Klubu sclerosis multiplex Nitra. Nepredajné, výhradne pre členov Klubu SM Nitra. Text neprešiel jazykovou úpravou. Príspevky zasielajte na adresu predsedu klubu, Anton Suchan, 949 11 Nitra, Novomeského 3/5 resp. cestou internetu, alebo telefonicky na čísla 037/773 22 99, 0904 547 106, ešte jeden mesiac 0915 841 006. Nevyžiadané príspevky nevraciam. Uzávierka čísla 6.11.2006.